

## 29 Zaak T-683/18, Santa Conte/ Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Arrest van 12 december 2019 (Zevende kamer)

*Uniemerk – Aanvraag voor Uniebeeldmerk CANNABIS STORE AMSTERDAM – Absolute weigeringsgrond – Merk dat in strijd is met de openbare orde – Artikel 7 lid 1 onder f Verordening (EU) 2017/1001 – Artikel 7 lid 2 Verordening (EU) 2017/1001*

Verzoekster in deze zaak, Santa Conte, heeft bij het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) een Uniemerk aanvraag ingediend. De aanvraag betrof een beeldmerk bestaande uit een woordeslement ('CANNABIS STORE AMSTERDAM') en een beeldelement. Het beeldelement bestaat uit drie rijen van gestileerde groene bladeren (de gebruikelijke afbeelding van cannabisbladeren), zulks tegen een zwarte achtergrond met boven en onder het dessin telkens een fluogroene rand. De waren en diensten waarvoor de inschrijving was aangevraagd, betroffen bepaalde voedingsmiddelen en dranken alsook de diensten die daarmee verband houden. Bij beslissing van 31 augustus 2018 (hierna: bestreden beslissing) heeft de kamer van beroep van het EUIPO de merkaanvraag afgewezen op grond van artikel 7 lid 1 onder f Verordening (EU) 2017/1001 (de Uniemerkenverordening), omdat volgens haar het teken waarop de merkaanvraag betrekking had, in strijd is met de openbare orde.

Verzoekster komt op tegen de bestreden beslissing en voert daartoe twee middelen aan. In het kader van het eerste middel stelt verzoekster dat de kamer van beroep – met name in punt 29 van de bestreden beslissing – een beoordelingsfout heeft gemaakt door zich op het standpunt te stellen dat het teken waarvan de inschrijving was aangevraagd, verwees naar het 'symbool van het marihuanablade' en dat dit symbool refereerde aan het psychotrope middel. Dienaangaande merkt het Gerecht op dat het klopt dat in de punten 28 en 29 van de bestreden beslissing de uitdrukking 'marihuanablade' wordt gebezigd. Zoals het EUIPO in de memorie van antwoord erkent, is deze uitdrukking onnauwkeurig aangezien marihuana strikt genomen geen plantensoort is en dus geen bladeren kan hebben, maar in werkelijkheid de benaming is voor een psychotrope sub-

stantie die wordt gewonnen uit de gedroogde bloemtoppen van vrouwelijke cannabisplanten. De bestreden beslissing moet echter in haar geheel worden gelezen. Dienaangaande merkt het Gerecht op dat de kamer van beroep er in punt 27 van die beslissing op heeft gewezen dat het betreffende teken 'de afbeelding van tien cannabisbladeren' bevatte en dat 'de bijzondere vorm van [het cannabisblad] vaak [wordt] gebruikt als mediatiek symbool voor marihuana in de zin van de psychoactieve substantie die wordt gewonnen uit de gedroogde bloemtoppen van vrouwelijke cannabisplanten'. Gelet op de gedetailleerde en nauwkeurige toelichting in punt 27 van de bestreden beslissing impliceert de door verzoekster vermelde onjuistheid dan ook niet dat de kamer van beroep is tekortgeschoten in haar verplichting om ambtshalve de feiten – en met name de betekenis van het teken waarvan de inschrijving is aangevraagd – te onderzoeken, zodat die onjuistheid geen gevolgen kan hebben voor de rechtmatigheid van die beslissing. Met haar tweede middel voert verzoekster aan dat het teken waarvan de inschrijving is aangevraagd, niet in strijd is met de openbare orde in de zin van artikel 7 lid 1 onder f en lid 2 Verordening (EU) 2017/1001. Het Gerecht roept in herinnering dat uit de rechtspraak volgt dat het algemeen belang dat ten grondslag ligt aan de absolute weigeringsgrond van artikel 7 lid 1 onder f) Verordening (EU) 2017/1001, erin bestaat dat de inschrijving wordt vermeden van tekens die bij gebruik ervan op het grondgebied van de Unie afbreuk zouden doen aan de openbare orde of de goede zeden. Of een teken in strijd is met de openbare orde of de goede zeden, moet worden onderzocht op basis van de wijze waarop dit teken, bij gebruik ervan als merk, door het relevante publiek in de Unie of in een deel ervan wordt opgevat.

In de eerste plaats dient te worden onderzocht of de kamer van beroep op goede gronden heeft geoordeeld dat het teken waarvan de inschrijving werd aangevraagd, in zijn geheel door het relevante publiek zou worden opgevat als een teken dat verwijst naar een ongeoorloofd verdovend middel. De kamer van beroep heeft zich op het standpunt gesteld dat de omstandigheid dat de gestileerde weergave van het cannabisblad – het mediatieke symbool voor marihuana – in het betreffende teken voorkomt samen met het woord 'amsterdam', dat verwijst naar het feit dat er in de stad Amsterdam talrijke verkooppunten van het verdovende middel op basis van cannabis zijn omdat het

verhandelen van cannabis in Nederland onder bepaalde voorwaarden wordt gedoogd, het zeer waarschijnlijk maakt dat de consument het woord 'cannabis' in de omstandigheden van het onderhavige geval opvat als een verwijzing naar de verdovende substantie die in tal van landen van de Europese Unie ongeoorloofd is. Naar het oordeel van het Gerecht heeft de kamer van beroep op goede gronden geoordeeld dat het teken in kwestie in zijn geheel door het relevante publiek zou worden opgevat als een verwijzing naar een verdovende substantie die in een groot aantal lidstaten verboden is.

In de tweede plaats moet worden onderzocht of het teken waarvan de inschrijving is aangevraagd, in strijd is met de openbare orde in de zin van artikel 7 lid 1 onder f en lid 2 Verordening (EU) 2017/1001, aangezien de kamer van beroep deze absolute weigeringsgrond in aanmerking heeft genomen.

Dienaangaande merkt het Gerecht op dat Verordening (EU) 2017/1001 geen definitie van het begrip 'openbare orde' bevat. Gelet op de huidige stand van het Unierecht en op de bewoordingen van artikel 7 lid 2 van die verordening, waarin te lezen staat dat lid 1 van datzelfde artikel ook van toepassing is indien de weigeringsgronden slechts in een deel van de Unie bestaan, moet dan ook worden vastgesteld dat het Unierecht geen eenvormige waardeschaal oplegt en erkent dat de vereisten van openbare orde per lidstaat en per tijdsgewricht kunnen verschillen. Daarbij blijven de lidstaten grotendeels vrij om de inhoud van die vereisten af te stemmen op hun nationale behoeften. Derhalve kunnen de vereisten van openbare orde zich weliswaar niet uitstrekken tot economische belangen of tot het eenvoudig voorkomen van verstoring van de maatschappelijke orde waarmee elke wetsovertreding gepaard gaat, maar wel tot de bescherming van verschillende belangen die de betrokken lidstaat volgens zijn eigen waardesysteem fundamenteel acht. Het Gerecht overweegt dat in de lidstaten waar de consumptie en het gebruik van de uit cannabis gewonnen verdovende substantie nog steeds verboden zijn, de strijd tegen de verspreiding van cannabis een bijzonder gevoelige kwestie is en verband houdt met een doelstelling van volksgezondheid die erop gericht is de schadelijke effecten van die substantie te bestrijden. Dat verbod strekt er dus toe een belang te beschermen dat die lidstaten volgens hun eigen waardesysteem fundamenteel achten, zodat de regeling inzake de consumptie en het gebruik van de bedoelde substantie onder het begrip 'openbare orde'

in de zin van artikel 7 lid 1 onder f en lid 2 Verordening (EU) 2017/1001 valt. Derhalve heeft de kamer van beroep, die de strijdigheid van het teken in kwestie met de openbare orde heeft onderzocht vanuit het oogpunt van alle consumenten in de Unie die in staat zijn de betekenis ervan te begrijpen

zich terecht op het standpunt gesteld dat het betreffende teken – dat door het relevante publiek zou worden opgevat als een aanwijzing dat bij de door verzoekster in de merk-aanvraag vermelde voedingsmiddelen en dranken alsook de diensten die daarmee verband houden, sprake is van verdovende

substanties die in meerdere lidstaten verboden zijn – in strijd is met de openbare orde in de zin van artikel 7 lid 1 onder f en lid 2 Verordening (EU) 2017/1001. Het tweede middel wordt daarom afgewezen. Het Gerecht verworpt het beroep in zijn geheel.